

קונטרא

יש במי לבחיר

בו תבראר מעלה הבחירה שהאדם בוחר, כי כה
ברא הקדוש ברוך הוא את העולם ב策ורה פוז,
שיכולים לבחיר טוב או להיפך, חס ושלום, ויתן
עצות איך להגיע אל הבחירה הרצויה.

*

בני ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוו והצפונ
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מוריינו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מוריינו

קדוש, אור נפלא, אשר כל רוז לא אנים ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן علينا,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר: בזה העולם הבדיקה מעד
מאד חזקה, אדם יכול לבחור בטוב, או, חס
וחילילה, לבחור ברע, ועל כן ארייך להיות פקח
 לבחור בטוב. ומה הוא הטוב? בהקדוש-ברוך-הוא;
 הינו שאדם ארייך תמיד לבחור רק בהקדוש-ברוך-
 הוא, ואז הוא בוחר בחירה טובה, ובזכות זו יבוא
 לו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו. כי
 כל אדם בוחר רק בהקדוש-ברוך-הוא, אז הקדוש-
 ברוך-הוא בוחר בו. ולכן ארכיכים מעד מאיד
 להתמקך, ולדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא,
 ולהוציא מפיו רצונות וכוסופים טובים, שהוא בוחר
 רק בהקדוש-ברוך-הוא בכל מחיר, ועל-ידי-זה
 יפעל תמיד בטוב.

(אמרי מוֹהָרָא"ש, חלק ב', סימן תרלא)

קונטראס

יְשׁ בָּמִ לְבָחָר

.א.

צָרִיךְ שַׂתְּדֵעַ, אֲהוֹבִי, בָּנִי הַיָּקָר, אֲשֶׁר הַקָּדוֹשׁ־
בָּרוּךְ־הָוּא בָּרָא אֶת כָּל הַעוֹלָם בְּדָرָךְ נֹורָא וּנְפָלָא
מַאֲד, שִׁיחַה הַהָּעָלָם וְהַהָּسְתָּר, הַגָּלוּי וְהַיְדּוּעַ בִּיחָד,
וַזה דָּבָר הַכִּי נְפָלָא, אֵיךְ יִכּוֹלִים לְהִיוֹת שְׁנִי הַפְּכִים
בְּנוֹישָׁא אֶחָד, כִּי מִצְדָּא אֶחָד הַכָּל נְעָלָם וּנְסָתָר מַעֲינִי
בְּגִינִּידָם, שְׁהָם רֹאוִים רַק טָבָע וְגִשְׁמִיות וְחַמְרִיות,
וּנְדַמָּה לָהֶם כְּאֵלֹו הַעוֹלָם מַגְנָטָק לְגָמָרִי, וְאֵין לְזָה
חַבּוּר וּקְשֻׁור אֶל שָׁוֵם דָּבָר, וּמִצְדָּא שְׁנִי אֵין שָׁוֵם
מִצְיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְּבָרֵךְ כָּל, וְדוֹמָם, צוֹמָח, חַי,
מִדְבָּר, שְׁהָם תְּכִלַּת הַגִּשְׁמִיות, וְכָל הַכָּחוֹת שְׁנַבְּרָאִים
בָּהֶם, שְׁהָם: אֶש, רַוַּח, מִים, עַפְרָה, יְהִי בָּהֶם עַצְם

יש במי לבחור

אלקוטו יתברך. ובאמת זה מפלאי הבריאה, איך יכולים להיות שני הרכבים כל-כך מנוגדים אחד כנגד השני, ואף-על-פיין אחד תלוי בשני? אלא עליך לידע, אהובי,بني היקר, שתקלית הבריאה היתה, כדי شبשר ודם, חמר עב וגס, המסתובב בזה העולם, תהיה לו בחירה – לבחור טוב או להפוך; אם הוא זוכה ומחפש וمبקש אחריו יתברך, אזי ימצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל דבר פרטי מזה העולם, עד שתגלה אליו אמתה מציאותו יתברך, וידע אשר לא יכול להיות בלעדיו יתברך כלל, ואם הוא אינו זוכה לחפש ולבקש אחריו יתברך, אזי נופל אל תוך הגשמיות והטבע, ונדמה לו שהכל טبع גמור והעולם קדמוני, כדעת הטועים, והוא מנתק את עצמו לغمרי מפנו יתברך. וזה מתקי הבחירה, כדי שיקבל שכר ועונש; כי כשהאדם רואה לפניו עולם גשמי וחמרי, והכל מתנהג היפך מהרצון של האדם, היפך מהשכל האנושי, ואף-על-פיין הוא מתחמץ בכל הנסיבות לבחור רק טוב, ומחפש וمبקש אחר נקודות חיota אלקוטו יתברך, הטעינה בכלל דבר הזה העולם, אז אין לתאר ואין לשער את גדל השכר שיש לו, אשר "לפום צערא אגרא" (אבות ה); כלל מה שנדמה

לו יותר הפק מהשכל והדעת, והכל הולך לו שלא כסדר, וכל דבר שעושה הוא נגד רצונו, עם כל זאת הוא מתחפש וمبקש אחריו יתברך, עד שהוא מוצא אותו בכל פרט מפרטיה הבריאה, אז אין לסתור ולשער את גדר השכבר שמקבל על בחירתו שבחר בטוב, ולהפק — כשהאדם אינו מתחפש וمبקש את אמתת מציאותו יתברך, אלא תולה הכל במקורה ובמזרל, וב"כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", ונעתק ונפרד מפני יתברך, רחמנא לישזון, הואណון בענש קשחה עד מאד, שנעלמת ונסתתר ממו לגמרי אלקוטו יתברך, עד שנופל בחשך גדול, ומרים לו חמימים מאד, והוא מסבב בחשך כפול ומכפל, ורעים ומרים לו חמימים; כי באמת מי שבוחר רק אחריו יתברך, ומתחפש וمبקש פמיד אחר אמתת מציאותו יתברך, וכשזוכה להגעה אל ידיעה זו, שאין בלעדיו יתברך כלל, והוא בוחר רק טוב, אז אין לך עוד אשר וערבות ונעיםות יותר מזה; כי כשהאדם זוכה להיות דבוק בחיי חמימים בו יתברך, ויודע ועוד אשר הכל בכלל אמתת מציאותו יתברך, זה עקר השעשוע עולם הבא בעולם הזה. וזה מדרגת גדול ו邏輯י ו邏輯י הצדיקים, שהם מוסרים את נפשם מגיל צעירותם, ומשברים

את גופם ואת חמרם ואת טבעם, ומחפשים ומקשים
אחריו יתברך, ואף שנעלמת ונסתורת מהם אמתה
מציאותו יתברך, ונראה להם כאלו הכל ההפך
לגמרי, כי אלו הרשעים עושים חיל ומלחיהם, ואלו
הצדיקים נמצאים בשפלות ובעניות ובדוחקות גדולות,
וסובלים בזונות חרופין וגופין, רדיות והשפלות,
עם כל זאת הם מוסרים את נפשם, ואינם עוזבים את
עצמם בשום פנים ואופן, רק בוחרים טוב, או דיקא
הם זוכים לשוער העולם הבא בעולם הזה,
ומשתעשעים בערבות נעם זיו שכינה עוז יתברך.
לאין הרשעים שאינם רוצים לבחר טוב, אלא
נמשכים אחר גשמיות חмерיות הכל העולם הזה,
ואינם מעוניינים להמשיך עצם אליו יתברך, על-ידי
זה הם מסבבים בחשך ואפללה, ומרים להם חמימות,
ונגסתקבים בכל מיני צרות ויסורים ומרירות בתיהם,
ואחר-כך יש להם רק טענות עליו יתברך, וזה מסבך
אותם בסבוכים יותר קשיים; כי בו ברגעplash adam
שואל קשיות עליו יתברך, ומספק בספקות אחורי
יתברך, אזי לבו מתעקם בכל מיני עקומות וזה מה
שהורס לו את חמימות, כי הוא מסתובב בעולם התהה.

יש במי לבחור

יא

ולכן, אהובי, בני היכר, ראה מה לפניו, הבחירה
עומדת לפני עיניך, לבחור טוב — שהוא אמתה
מציאותו יתברך, לחפש ולבקש אחורי יתברך, או
להפוך, לבחור ברע — שהוא ללבכת אחורי הטבע,
המקורה והמזל. וכך ברא הקדוש-ברוך-הוא את
עולם, בשבייל שכיר וענש, אם אדם בוחר רק טוב,
שהוא אמתה מציאותו יתברך, אזי זוכה אל חיים,
שנככל בחי החיים בו יתברך, ומתחנגן תמיד בזיוו
שכינה עוז יתברך, וזה השכר הכי גדול שאדם יכול
לזכות לו בזה העולם, להיות דבוק בו יתברך,
ולהשתעשע בערבות נעימות זיו שכינה עוז יתברך.
לא-בון אם אדם בוחר רק ברע, שהוא הטבע, המקורה
והמזל, וחוشب ש"כל דאלים גבר", מי שיוטר חזק
ויש לו יותר אמץ הוא מצליח, ומנתק את כל
הבריאה ממנה יתברך, אזי נופל אל המות, ומרים לו
הימים במלחת המרים, ומסתבך עם כל אדם
במחלקת ומריבות, מעיקם לו ומצערם אותו,
וગונבים את כל אשר לו. וזה הענש הכי גדול שהאדם
יכול לסבל בזה העולם — כשהוא מנתק לגמרי
מננו יתברך, וחוشب שהכל מקורה ומזל וטבע,
ועל-ידי-זה הוא סובל סבל נורא, כי הוא מסתבך עם

בָּנֵי אָדָם רְמָאִים וַצְבּוּעִים, שְׁמַרְמָהִים אֹתוֹ וְגֻנוּבִים אֶת
כָּל אֲשֶׁר לוֹ.

וְלֹכֶן, אהובֵי, בְּנֵי הַיְקָר, מַאֲד מַאֲד אֲבָקָשׁ אֹתָהּ,
מַאֲחָר שְׁזַכְינָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינִי,
וְהָם הַפְּרִיְ"ג מִצּוֹת שְׁצַדְנוּ הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הִוא, רָאָה
לְבַחַר רָק בְּטוֹב שֶׁהָוָא הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הִוא, כְּמוֹ
שְׁפָתּוֹב (תְּהִלִּים קְמָה, ט): "טוֹב הָנוּ"ה לְפָל" ; וְהַקָּדוֹשׁ-
בָּרוּךְ-הִוא וְתוֹרָתוֹ אֶחָד הֵם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמָתוֹ
יַתְבִּרְךָ, וְלֹכֶן בָּזָה שְׁתָקִים אֶת מִצּוֹתָיו יַתְבִּרְךָ : תִּשְׁמַר
שְׁבָתִ-קָּדָשׁ, וְתִאכְלֶל רָק מְאַכְלִים כְּשָׂרִים, וְתִתְعַטֵּף
בְּצִיצִית וְתִתְעַטֵּף עִם תְּפִלִין, וְתִשְׁמַיְמָה מִזְוִיה עַל פִּתְחָה,
עַל-יִדְיֶזֶה תְּהִיָּה בּוּחָר בְּטוֹב, וְתִבְרַח מִכֶּל אַלְוִי
הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרִסִים וְהַלְּיָצְנִים שְׁכוֹפָרִים בְּפָל,
וּמַתְלוֹצָצִים מִכֶּל הַקָּדוֹשׁ לְעִם יִשְׂרָאֵל. וּזְכָר הַיְטָבָה,
מַאֲחָר שִׁקְבָּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה עַל-יִדִי מֹשֶׁה
רְבָנוֹ בְּהַר סִינִי, "יִשְׁכַּר בָּמִי לְבַחַר", כִּי בּוֹ בְּרַגְעָל
כְּשֶׁאָדָם מַסְלִיךְ אֶת דַעַתוֹ וְאֶת חֲכָמָתוֹ הַמְּדֻמָה, וּמַקְבֵּל
עַל עַצְמוֹ אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, אָזִי הוּא בּוּחָר בְּטוֹב,
אֲכֵל אָם מַאֲבֵד אֶת דַעַתוֹ וְשָׁכַלְוּ וְחַכְמָתוֹ, וּגְמַשְׁךְ
אַחֲר דַעַת הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרִסִים וְהַלְּיָצְנִים שְׁבָדוֹר,

המְתֻלּוֹצִים מִכֶּל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵיכֶם
הוּא בּוֹחֵר בָּרוּךְ וּבָחָשֶׁךְ וּבְהַבָּל, בְּדָמִינוֹת וּבְשָׁטִיתֹת;
וְלֹכֶן, אֲהוֹבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, מַאֲחֵר שִׁקְבָּלָנוּ אֶת הַתּُוֹרָה
בְּהַר סִינְיָה, "יִשְׁכַּר בָּמִי לְבָחֵר", וְהַוָּא – הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ-הַוָּא, וְלֹכֶן רָאָה לְבָחֵר רַק בּוֹ יִתְפְּרֹךְ, וְאֶת אֶחָד
בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִבְלַבֵּל אֹתוֹתָךְ, פָּאֵלוּ יִשְׁרָאֵל טוֹב
מִהְדָּקָקוֹת וּמִהְחִיּוֹת אֱלֹקָות שִׁיַּשׁ בְּכָל דָּבָר, פְּמִיד
תִּשְׂתַּדֵּל לְמִפְּשֵׁשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֲרֵיו יִתְפְּרֹךְ, הַגְּנָעָלִם וּגְנָסְטָר
בְּתוֹךְ כָּל פְּרַט מִפְּרַטִּי הַבְּרִיאָה, וַזָּה כָּלֵל הַתּُוֹרָה
וּמִצּוֹת; כִּי הַתּُוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה הִיא חֲכָמָתוֹ יִתְפְּרֹךְ
הַמְּלַבְּשָׁת בְּכָל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַתּُוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה
הִיא הַחֲכָמָה הַעֲלֵיָונה הַנִּקְרָאת 'חֲכָמָה עַלְאהָ', וְהִיא
מַתְלַבְּשָׁת בְּחֲכָמָה הַתְּחִתּוֹנָה הַנִּקְרָאת 'חֲכָמָה תְּפָאָה',
כִּי כָּל כָּל הַחֲכָמוֹת בָּזָה הַעוֹלָם מַקְשֵׁר בְּקָשֵׁר דָק בּוֹ
יִתְפְּרֹךְ. וּכְמוֹזָן בְּכָל פְּרַט מִפְּרַטִּי הַבְּרִיאָה: דּוּמָם,
צּוּמָם, חַי, מִדְבָּר, יִשְׁבָּהּ מִצּוֹת, כְּגַ�ן בְּדוּמָם: אַסּוּר
לְחַפֵּר בָּור בֶּרֶשֶׁת הַרְבִּים, וּצְרִיכִים לְעַשּׂוֹת מַעֲקָה
לְגַגּוּ וּכְדֹמָה. וּבְצּוֹמָח: אַסּוּר לְזַרְעַ כְּלָאִים אוּ
בְּשִׁבְיעִית וּכְדֹמָה. וּבְחֵי: אַסּוּר לְחַרְשֵׁ בְּשָׂוָר וּחַמּוֹר
יִחְדּוּ, וְכֵן הוּא מִיבָּעַל נַזְקִי שׂוֹרוֹ, וְלֹא כָּל דָבָר מִן
הַחֵי מַפְּרֵר לְאָכֵל וּכְדֹמָה. וּבְמִדְבָּר: אַסּוּר לְהַזִּיק אֶחָד

יש במי לבחר

את חברו, לאצערו או להשפילו ולגנבו ממנה ובdomah. אס-כין בכל פרט מפרט הבריאה יש מצוות ה תלויות בכל חלק ופרט מהבריאה: דומם, צומח, חי, מדבר, ובזה מתקשרות גשמיota הבריאה אליו יתברך, ועל-כין על-ידי שתבחר בתורה שהוא חכםתו יתברך, תמצא את אמתת יתברך בכל החכמות שבעולם, וכן על-ידי קיום המצוות, תמצא את הקדוש ברוך הוא בכל פרט מפרט הבריאה, ולהפוך אם לא תבחר בתורה ובמצוות, אזי אתה מנתק את כל החכמות ממנה יתברך, ותשפוך בחכמות חיצונית, ותפנס מהכמה לchroma עד שתכפר בכלל, רחמנא לישובן, וכן תנק את כל הבראה ממנה יתברך, ואז יהיה לך רעים ומרים חמימים מאד.

ולכן ראה אהובי, בני היכר, מה לפניה, ואחרי שזכהנו כבר לקבל את התורה בהר סיני, "יש כבר במי לבחר", ותשפכל לבחור רק בתורה ובמצוות, ותברח מאלו המינים והאפיקורסים הערב-רב שנתחרבי בעם ישראל, ומתלווצים מה תורה ומהמצוות ומכל הקדוש לעם ישראל, תברח מהם כמו שבורחים מאיש בוערת, ותחבר את עצמה אל יראים

וחרדים לדבר ה', המקימים את התורה והמצוות, שעיל-יד-זה תבחר גם אפה טוב, ותמשך עלייך ערבות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, וועלך תראה בחיה. אשר מי שבוחר בו יתברך ובתורתו הקדושה, ומתקבך בעפר רגלי האדיקים שבל כל דור ודור.

ב.

צרייך שתדע, אהובי, בני היקר, שכח בראש הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, שמאך אחד אדם יראה רק אור, וייה תמיד שש ושם, רוקד וצוהל, שם ושם את אחרים, ומאך שני אדם יראה רק חשך, וייה תמיד בדפקון ובעצבות ובMRIות, בקשיות ובספוקות; ולכון ראה, אהובי, בני היקר, להיות חכם, ותשפטל לזרק ממק את כל הבליע העולם הזה והבליו, ותאיר על עצמן האור שהוא הקדוש-ברוך-הוא, ותהייה שש ושם עלنعم חלק, שזכית להבראות מזען ישראל, ותשפטל למסר את נפשך להיות תמיד בשמה עצומה, ותשמה את כל בריה שבעולם, ואף שאני יודע שעובר עלייך מה שעובר — צרות

ויסורים, קטנות ומרירות והרפהתקאות, עם כל זאת ראה להכricht את עצמה להיות בשמה עצומה, ותשמח את כל בריה, ועל-ירידזה תראה רק אור בפייה, ותהיה חבי מאשר בחיה, לא-כז אם לא תרצה לקבל את דברי אלה, אלא תלך אחר חכמת של הבעל, ותמשיך על עצמה עצבות, מרירות ודכאון, ותהיה תמיד שבור ורצוץ, ועוד תמשיך את העצבות שלך גם על אחרים, ועל-ירידזה יהיה לך מרים מאד החיים.

וזה מהקי הבהיר שמוסרים לאדם שיש לה ציר, כמו שכתוב (בראשית ב, ז) "וַיִּצְאֶר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם", ואמרו חכמינו הקדושים (זוהר בראשית כז): יצירה ליטב ויצירה לביש, יצירה לשכר ויצירה לענש; הינו אם אדם זוכה והוא ציר שmach, ומצייר את המינים שלו בצדעים ובצדורים שמחים ועליזים, ואיך שהכל שש ושמach, זו הבהיר טוב, בחינת: יצירה ליטב, יצירה לשכר; כי אין לך עוד טוב ושכר כמו שאדם מצייר את המינים בימי ובערבות, במתיקות ובסמחה, שאז חייו חיים טובים ונעים, ויש לו סבלנות לכל אחד, הן עם עצמו — שהוא סובל את

עצמם ואהב את עצמם ומוצא בעצמם טוב, והן עם אשתו — שהוא דין אותה לכך זכות תמיד, ואף שהיא עוזה נגד רצונו, הוא יודע שהכל מהלץ, שהיא נתונה בתוך לחייבים פברים מעל הבית, והן את הילדים הוא דין לכך זכות תמיד, ויש לו סבלנות אליהם, והוא שיש ושם ומתעג עמהם, ומרגיש שזו המתקנה וכי יפה שנתן לו הקדוש ברוך הוא בזאת העולם — ילדים בריאות ופחים ובעל שכל, והן שאר בני אדם, תמיד יש לו סבלנות אליהם, וסובל את כלם, וזה את כל אחד ואחד לכך זכות, כי הוא יודע, אשר על כל אחד ואחד עובר בזאת העולם מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלשות הדעת, ולכן צרכים לרוחם עליהם, כי הוא אינו אשם בשום דבר, אלא הוא מסכן וסובל סבל נורא, ועל כן ראוי לדינו לכך זכות ולאהבת אותו, אז כשבוחר בבחירה בזאת, אזי הוא תמיד שיש ושם — הן עם עצמם והן עם אשתו ועם ילדיו, והן עם כל בריה שבעולם. וזה נקרא: 'יצירה לטוב', 'יצירה לשקר', תמיד הוא מיציר ומיציר את כל הבריאה באבעים ובצורות יפים מאד. לא-כן אם אין לו דעת ושכל, אלא מיציר את כל הבריאה באבעים אפורים ושהורים ובצורות עכורים,

יש במי לבחור

כאלו כל העוֹלָם כלו מלא רציחות וגנבות וגזרות, ונכנסים בו כל מיני דמיונות, כאלו כל אחד רוצה לעשות לו רע, עליו נאמר: 'יצירה לבייש', 'יצירה לענש'; כי אין לך עוד ענש יותר גדול מזה, שאדם הוא עצני ושבור, ומה בדקאון ובעצבות ובMRIות, ורק את עצמו לכפי חוב, ושונא את עצמו, ואיןו יכול לסבל את עצמו, וכן שונא את אשתו, ואיןו יכול לסבל אותה, וצעינו רעה על ילדיו, רואה רק את החסכנות שליהם, ואיך שהם קופצים וצוחלים ומהפכים לו את הכל, ומקללם, ומה משליל אותם, וכן מסתובב בדקאון ובMRIות, בקשיות ובטפקות אחריו יתברך, ושונא בכוכול אותו יתברך, וquamna לישזון, על-ידי זה הוא ממך על כל אחד, ואיןו יכול לסבל את אף אחד, אך את כלם רק לכפי חוב, ועל-ידי זה הוא נכנס בעמות וMRIות ובסקסוכים עם כל אחד, וMRIים וחווטוכים לו חמימים; ולכן ראה אהובי, בני התקיר, לבחור בטוב, תצייר את העוֹלָם זהה בציורים ובצבעים הכי יפים, ותשתדל להיות תמיד שמח, ואף שבאמת עוברים עלייך כל מיני צרות ויסורים, קטנות וחלשות הדעת, מכואבים והרפתקוות, חובות והשפלות מבני-אדם, אתה,

אהובי,بني, אל תסתכל על זה, אלא תמסר את נפשך
להיות רק שמח, ואני יודע שהן מאי קשה במאכבר
להיותSSH ושמח, כי סוף כל סוף רעים ומרים לך
החיים, הן מעצמך, שהולך לך בדיק ההפק מהה
שרצית, והן עם אשתק אינך מסתדר, כי היא מקניתה
אותך, ועובדת תמיד נגד רצונך, וכן הילדים אינם
emmashmuim, וקופצים וhopkim לך את הכל,
ומתחזקים פלפייך, וכן השכנים ממוריים לך את
החיים, וכל אחד לוועג ומלויצץ ממה, עם כל זאת,
אהובי,بني הקיר, אל תסתכל על כל זה, רק תחפש
את השמחה, ותשמח תמיד ותחזק לכלם, ותדין את
כל העולם כלו לבני זכות, אז תהיה הבי מאשר
בחייך; כי סוף כל סוף עלייך לדעת, אשר אדם לא
ישאר פה לנצח, עוד מעט הוא צרייך לצאת מזה
העולם, כמו שבתו (בראשית ג, יט): "כי עפר אתה
ואל עפר תשוב", אדם מכרח לצאת מזה העולם
ולשוב אל עפרו, ועל כן מה ולמה לך לחיות
במרירות ובדבاؤן ובעצבות, ולהמשיך את המיריות
והדבاؤן והעצבות גם על אחרים? ! פבריח את עצמך
לבחר רק בשמחה, ותציג את כל החיים בציורים
יפים ובצבעים ורוידים, ורק תשמח תמיד, ואף שבא

לך הדבר הזה מאריך קשה, עם כל זאת שמע בקולו, ותבחר טוב, בשמחה, ועל-יד-זה תהיה הבי מאושר בחיהך. ואל כל זה אתה יכול לזכות דיקא אם תכנס בחייב את הקדוש ברוך הוא, אז תזכה להגיעה אל מדרגה זו, לדין את כל העולם כלו לבך זכות; כי תמצא את נקודות חיות אלקותו יתברך הנמצאות אצל כל אחד ואחד, כי "עו' וחינה במקומו", אצל יתברך שרויים רק השמחה והשzon, ועל-כן אם תבחר רק בהקדוש ברוך הוא, תמיד תהיה שמח ותשמח את אחרים, ותאהב את עצמן ואת אשתך ואת ילדיך ואת כל בריה שבעולם, ותרצה לעשות רק הטוב, וזה הבחירה הכי יפה שאדם יכול לבחור בחיהך. ולהפוך אם איינו רוץ לקבל את הדברים האלה, ושותנא את עצמו ואת אשתו ואת ילדיו ואת כל בריה ובכובד את הקדוש ברוך הוא, רחמנא לישזון, על-ידי-זה מרים ומרורים לו החיים, ושולטות עליו העצבות והדכאון, והוא מסבב בעקבותיו ובקשיות, ונכנס בתוך עצמו, ושרוי בדכאון עמוק, עד שנעשה מה זה חולה לגמרי. לפי שאנו רואים בזה העולם, שיש בני אדם שהם כל-כך חולים, חולין נפש ממש, וזה בא להם רק מחתמת שלא בחרו בו יתברך, אלא

נמשכו אל גשמיות הבלתי העולם זהה, ונתקי את העולם זהה ממנה יתברך, ועל-ידי-זה הם שרים בדרכון עמק, ומרים ומרורים להם חמימים, והם מלאים עצבות ומרירות, והם אמללים לגמר, ומשרים אוירה עצובה למי שרק נמצא סביהם; ולכן ראה אהובי, בני היכר, מה לפניה, מה לך ולאהה זו, להיות חוליה נפש, שורה בעצבות, בדרכון ובמרירות, "יש כבר במי לבחור", והוא — הקדוש-ברוך-הוא, אשר "עוז וחדוה במקומו", תשתדל לשמה תמיד על נעם חלק שונפל בגורלה, שנבראת מזרע ישראל, ולא עשה בגויי הארץ, אשר השמחה זו עולה על כל השמחות; כי בו ברגע שאדם מתחיל להתבונן על גדל החסד חנום שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, שבraw מזרע ישראל, ראוי לו לשמה עם זה כל היום קל, ואפלו שאין לו כלום, והוא מרגיש את עצמו הבי רחוק והבי אמלל, עם כל זאת בזה בעצמו שנברא מזרע ישראל ולא עשהו בגויי הארץ, כבר יש לו עם מה לשמה כל חמימים. ואם אדם בוחר בבחירה זו — לשמה בנקחת יהדותו, בזה הוא מגלה את טהר לבבו, שהוא מאמין בו יתברך, ודיקה על-ידי-זה יגיע אל השמחה הבי.

גדולה. וכל גדוֹלִי מִבְּחָרֵי הַצְדִיקִים לֹא הָגִיעוּ אֶל מַדְרָגָתָם הַנְשָׁגֶבָה מִאֵד, אֶלָּא עַל-יָדֵי שְׁשָׁמָחוּ בְּנִקְדָת יְהֻדּוֹתָם, כִּי גַם עַלְיָהֶם עָבֵר מֵהַשְׁעָבֵר — צְרוֹת וִיסּוּרִים, קָטְנוֹת וּמִכְאֹבוּם, וַרְדָפוּ אָוֹתָם בְּרִדִיפּוֹת, וְחַרְפּוּ אָוֹתָם בְּחַרְופּוֹת וּגְדוֹפּוֹת, עַמְכָל זֶאת לֹא שָׁמוֹ לִבְלִבְלָה זוּה, אֶלָּא הִי פָמִיד שְׁמָחִים וּעֲלִיזִים עַל נָעַם חָלְקָם, שָׂצָכוּ לְהַבְּרָאות מִזְרָעָה יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְ שְׁהַרגִיאוּ בָעָצָם, שָׁהֵם הַכִּי גְרוּעִים וְהַכִּי רְחוּקִים וְהַכִּי פּוֹשְׁעִים וְהַכִּי מְנֻתקִים מִמְנוֹ יִתְבְּרַךְ, עַמְכָל זֶאת הַחַיִי אֶת עָצָם עַמְכָל נִקְדָת יְהֻדּוֹתָם, שְׂנִבְרָאוּ מִזְרָעָה יִשְׂרָאֵל, זֶה מָה שְׁעֹזָר לְהֵם לְהָגִיעַ אֶל מַדְרָגָתָם הַנְשָׁגֶבָה, וְלֹכִן בְּכָתְם "יִשְׁכַר בָּמִי לְבָחָר", הַינּוּ לְבָחָר פָמִיד בְשִׁמְחַת יְהֻדּוֹתָם, שָׂזה בָעָצָמוֹ שִׁמְחַת הָאָמוֹנה, שָׁאָדָם שָׁשׁ וּשְׁמָחָה, שָׁאֵיךְ שָׁאַנְיָה בְּקָ נְרָאָה בְגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַגְנִיות, עַמְכָל זֶאת אָנֵי מָאִמְנֵין בָאָמוֹנה שְׁלָמָה בּוֹ יִתְבְּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין שָׁוָם מִצְיאוֹת בְלָעֵדיוֹ יִתְבְּרַךְ כָּלָל, וְהָוָא יִתְבְּרַךְ מִחְיָה וּמִתְהָנָה וּמִקְיָם אֶת כָל הַבְּרִיאָה כָּלָה; אֲשֶׁרִי מֵי שְׁמַגְיעַ אֶל הַבְּחִירָה הַטוֹבָה הַזֹּוּ, שָׁהֵיא הַשְׁמָחָה, שָׁהֵוֹא פָמִיד שָׁשׁ וּשְׁמָחָה, הַזָּעַם עָצָמוֹ וְהַזָּעַם עַמְאַשְׁתוֹ וְהַזָּעַם יְלָדָיו, וְהַזָּעַם עַמְשָׁכָנִים הַקְרֹובִים וְהַרְחוּקִים וְהַזָּעַם כָל בָּרִיה, וּמוֹצָא בָּהֶם

נקודות חיות אלקותו יתברך, ומציר את החיים באזרחים יפים ובאבירים ורודים ויפים, וזה טוב לו כל ימי חי הילו. וזכור את זה היטב, כי תצטרכ אט זה בימים הבאים, כי מAMILא יעboro לך הימים אם אתה בן רוץ ולא אמר אתה לא רוץ, ועל-כן אשאל אותך, למה שייעboro לך הימים בבחירה רעה של בחינת: יצירה לבייש, יצירה לענש, שמציר את החיים רק רע, בו ברגע שאת יכול לבחור, שייעboro לך הימים בבחירה טובה של בחינת: יצירה לטוב, יצירה לשכר, לשמח בשמחת יהדותך, ולשמח את כל בר ישראל; אשרי מי שמכניס דברי אלה בתוך לבו, וזה יעboro לו החיים בבחירה הכי יפה.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר החיים של האדם בזה העולם, הם ממד מאד מסובכים, כי הקדוש ברוך הוא מסר את הבחירה בידינו, שאדם יבחר בטוב, שהוא האמונה הקדושה, להאמין בו יתברך, ולקבל על עצמו על מלכותו יתברך, וללמוד את תורתו הקדושה, ולקיים את מצוותיו יתברך,

וליהיות תמיד בשמה עצומה, ולעשות צדקה וחסד עם כל בריה, או להפוך — שאדם יבחר ברע, שהיא הכפרות והאפיקורסוט, לעקר את עצמו ממנה יתברך, רחמנא לישובן, ולילך אחר הבלתי העולים הנהו, וhablino, ולהחזיק בכל מיני עבודות זרות שבעולם, ולהמשך אחר כל השיטות של עובדי האלילים ותרבות אמות העולם, הדמיונות וההבלים שלהם, שזרקים מעצם את האנושיות והאניגיות, וחימם בחיות פרא, הפוך בלי שם תכלית, ומסתובבים ערומים קרוועים ובלויים, לוחחים סמים על מנת לבורת מהמציאות, והם תמיד בדכאון עמוק, ושונאים את עצם ושונאים את אחרים, ואף שמלבושים את זה בלבושים שקרים, כאלו מסתובבים ערומים בחיות השדה, ומתחדרים יתנד וחיים חי הפקר בלי צניעות והגבלה, אשר באמת את הסוף רואים — או שהם מתאבדים או שהם נופלים בדכאון עצום, או שנחלים לגמרי ומשתגעים, ונתבלבל שכלם, עד שקשה להוציאם ממשם; ולכון תשפידל, אהובי, בני היקר, לבחור בטוב, שהיא האמונה הקדושה בו יתברך, ותברך מלאה הרשעים הקלי עולם, העבר-רב שנתערבי בין נשות ישראל, הרוצים לעשות את עם

ישראל עם הכל הגוים היה לא תהיה, ותברח אל הצדיקים, ותמשיך את עצמו אל שרש, שמחוזר אל השרשים, ותחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ותקבל על עצמו על מלכותו יתברך, ותקיים את מצותיו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ותאחד ביחיד עם נשות ישראל, ותשמר שבת-קדש, ותאכל מאכלים כשרים, ותתעטף בצייצית ותתעטר בתפלין, ותשים מזווהה על פתחך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, באשר ידבר האיש אל רעהו וhaben אל אביו, שדיקא זה יכנס בך שמחת החיים, ותבחר תמיד בחיה החיים בו יתברך, ועל-ידי זה יהיה לך חיים מתקים, ערבים ונעים; כי אין לך עוד מאשר בעולם כמו שמאמין באמונה פשיטה בו יתברך, אשר הוא יתברך מחייה ומלהוה ומקים את כל הבראיה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצימות חיות אלקותו יתברך, ומקים את מצותיו יתברך בתמימות יתברך, ומקים בלי שום חכמאות וחששות כלל, זו הבחירה הכי יפה שאדם יכול לבחור בחיים, ומכל שכן בשמיים את התורה והמצוות, וכי חי עניות וכי משפחתו מתקנים, יושב בביתו עם אשתו וילדיו

בשבת-קדש, רשות ומזרע שירות זמירות אליו יתברך, ומחנך את ילדיו באמונה הקדושה שקבלנו מאבותינו ומאבות אבותינו דור אחר דור עד משה רבינו שקבל תורה מסיני, אין עוד בחירה יותריפה מזו; ועל-פנ ראה, אהובי,بني היקר, לבחר בחוי קדשה וטהרה, חי יהדות, על-פי התורה הקדושה, חיים שמחים ו נעימים, ערבים ומתקים, ואז תהיה חבי מאשר בחוי. ואל תאבה ולא תשמע לרשעים ותקלי עולם אשר ממלאים את העולם כלו עם זבל וזבמה, שקוין, תעוב, ערום וזהום, על-ידי כל התקשות שלהם, הרדיו והטליזיה והעתונות, הראעים והMRIים, המדברים פתויח נגדו יתברך, ומתולזאים מכל הקדוש לעם ישראל. וזה מחקי הבחירה, שנמנז להם הקדוש-ברוך-הוא כחوت לשלף את התורה הקדושה, לחurf ולגדף כלפי מעלה; כי בשביב הבחירה והגינוי ובשיביל שכיר וענש מסר הקדוש-ברוך-הוא לרשעים ולקלי העולם והערברב כחوت, כדי להטעות את הבריות, שימשו אחר דרכיהם המתעבות, תחת תרבות הגויים,ומי שזכה להשליך אחר גו אט כל הבליהם והבלוי הבלים שלהם, ואינו מסתכל עליהם כלל, וaino מתייחס אל הבוריהם

המְרִים, רק ממשיך את עצמו אל החכמים והצדיקים האמתאים, המחדירים אמונה פשוטה בו יתברך, אז דיקא זוכה להגיע אל שכר עולם הבא בעולם זהה, וחיה חיים מאשרים; אשרי מי שמקנים דבריהם אלו בתוך לבבו, ובוחר רק בחיה התורה והאמונה וקיים המצוות הקדושות, שאז נעשה כלי למשיח על עצמו ערבות, געימות, זיו שכינה עוז יתברך, וזו הבחירה וכי יפה שאדם יכול לבחור בזה העולם.

ונזכר זאת היטב, כי זו הבחירה – או למשיח עצמו אל הרשעים וקלי העולם, הפוערים את פיהם הטמא נגדו יתברך בראש גלי, ומתלוצחים מכל קדוש לעם ישראל, או למשיח את עצמו אל היראים והחרדים לדבר השם, המקימים את התורה והמצוות בתמים ובפשיות גדולה וחיים, מי צניעות, מי משפחה תקינים, שאז הבחירה וכי יפה שאדם יכול לבחור; ולכון, אהובי, בני פיקר, אחר כל הדברים היפים האלה, שהסבירתי לך ודברתי אליך איך הולכים החיים, תדע שיש כבר במי לבחור; אשרי מי שבוחר טוב, ואוי לו למי שבוחר ברע, כי הבוחר ברע, כל החיים שלו ממרמים וחשוכים,

כח

יש במי לבחר

והבוחר בטוב כל הימים שלו שמחים ועליזים,
ורואה רק אור, והוא דבוק בדבקות אמת בו יתפרק,
ועולם רזה בחייו. אשר לו בזה ואשר לו בא!

גם ונשלם, שבח לאל בזרא עוזם!